

ת"פ 49247/10/20 - מדינת ישראל נגד מוהנד ابو סאלם

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט רפי כרמל, סגן נשיא
ת"פ 49247-10-20

בעניין: מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים
המאשימה
נגד
Mohand Abu Saleem
עו"י ב"כ עוז אشرف חסן
הנאשם

חבר דין

1. הנאשם הורשע בעבירה של הצתה לפי סעיף 448 לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: "החוק")

2. הצדדים הסכימו על נוסח מתוקן לכתב האישום, בו הודה הנאשם ועל פיו הורשע. אין הסכמה בין הצדדים בנוגע לעונש. ואלה המעים על פי כתב האישום המתוקן:

ביום 9.10.20 בשעה 07:03 לפנות בוקר, הגיע הנאשם עם חברו מוהנד אעמס ברקבו של החבר לרחוב ביר אבו ח'שבה שכונת בית צפפא בירושלים, ועצר בסמוך לרכב מסווג מסווג מАЗדה (להלן: "רכב המAZדה"), השיר לסתימה חססין, המתגוררת ברחוב. כשנתיים לפני האירוע היה סכוסוך על רകע חניה בין הנאשם לבין בעלה, שהסתיים בסולחה. הנאשם ירד מרכבו והגיע וニיגש לרכב המAZדה, שchnה בסמוך לו וביצע פעולות שティין אין ידוע במדוייק. במקביל החל אעמס בניסיונה קצירה בכביש. הנאשם יצא את חלקו האחורי היימי של המAZדה תוך שימוש בחומר בערה. מיד עם התלקחות האש ברכב, החל הנאשם לבסוף רגלית לעבר כיוון הניסיונה של אעמס והיציאה מן השכונה. אעמס עצר את רכבו, הסתוובב, הנאשם עליה והשניים נסעו חזרה תוך שעם חולפים על פני הרכב הבוער ונמלטו מהמקום. כתוצאה ממשי הנאשם, נשרף הרכב ונגרם לו נזק המוערך ב - 109,805 ₪, וכן נזק משמעותי לרכב האחר.

טענות הצדדים

טענות המאשימה

עמוד 1

3. המאשימה טוענת כי הערכים המוגנים שנפגעו ממעשו של הנאשם הם שלטון החוק, בטעון הציבור, הגנה על ח"ד אדם והזכות לקניין. בעניין זה העידה המתלוונת, נפגעת העבירה, שתיארה את הפגיעה שנגרמה לה, מעבר לפגיעה הפיזית בקניינה. במקרה דנן, מעשה הוצאה עלי רקו סכטן בן כמה שנים. הנאשם הגיע ייחד עם אחר לאזרור מגורים, על כל הסכנה שבכך, משתמש בחומר בעירה, מצית את הרכב וגורם לו לנזק משמעותי כפי שמתואר בכתב האשום, ובאופן שאינו מותר ספק כי מעשיו נעשו לאחר תכנון מוקדם ובמטרה להוצאה, על כל הסכנה שבכך. עוד Natürlichו, כי חומרת המעשים אינה מתבטאת רק בכך שנגרם נזק פיזי, אלא גם בגין הפוטנציאלי שיכול היה להיגרם כתוצאה מאותה הוצאה בשים לב לחומר הבעירה ולאזרור המגורים שבו הוצאה הרכב. ראשיתה של הוצאה ידועה ואחריתה - מי ישורנה.

4. המאשימה טוענת עוד כי עבירות הוצאה הנה בעירה חמורה, העונש המרבי שקבע בצדיה מעיד על כך ובתי המשפט משייטים ענישה מחמירה והרטעתית בעבירות הוצאה. המאשימה הפנתה לפסיקה טוענה כי מתוך הענישה הנוגג נע בין שניים לארבע שנים ובקשה להשיט על הנאשם עונש שיתחיל מ- 24 חודשים מאסר בפועל ויסתיים ב- 48 חודשים מאסר בפועל לצד ענישה נלוית.

5. באשר לנסיבות שאין קשרות ביצוע העבירה, Natürlichו כי הנאשם הרשעה קודמת בעבירותים סמיים, ויש ללמידה מכך כי עבירת הוצאה אינה מעורבותו הפלילית הראשונה וכי הוא כבר התמודד עם מערכת אכיפת החוק. הנאשם לא ביקש שיווגש בעניינו תסוקיר שירות מב奸 או המלצות כאלה ואחרות שיכלו להזקף לזכותו. עם זאת, יש לזכור לזכותו את העובדה שהוא הוודה וחסך זמן שיפוטו יקר. לפיכך, עותרת המאשימה להטיל על הנאשם עונש של 27 חודשים מאסר בפועל, מאסר מותנה מרתייע, כניסה בשים לב לאופי העבירה ופיזיו למATALונת. הוסף כי הנאשם עצור מיום 25.10.20.

6. כאמור, מטעם המאשימה העידה המתלוונת, סימה חוסין, בעלת הרכב, נפגעת העבירה, שאמרה כי הוצאהairaעה בשעה שלוש לפניות בוקר לערך, בעת שישנה, והוסיפה כי לא צפתה זאת משום שבין משפחתה לבין חברי הנאם נערכה סולחה. היא סקרה על הפחד שהרגישה ועל החשש לילדים. עוד אמרה כי ביום היא נדרשת ע"י חברות הביטוח לשלם את המחיר הבתווי המקסימלי בכך בטוח את רכבה.

טענות ההגנה

7. הסגנו טען כי הנאשם יlid 1989, נשוי ואב לתינוקת בת חודשים ספורים, אותה מעולם לא ראה. הוא הוודה, לך אחריות והביע חריטה על מעשיו. הנאשם מבין את הפסול שבמעשיו ואת הצורך בהימנעויות ממעשיהם כאלה בעtid. מדובר במאי שהו לו מאסרו הראשון, אך שהאפקט ההרטעתית הוא גדול. עוד טען כי הנאשם קשה מאוד במעטץ, כשהוא רחוק ממחנות וחשוף לחברה עבריתנית. לפיכך, לעומת ההגנה, במקרה דנן, אין הצדקה למצות את הדיון עמו.

8. מבחינת נסיבות ביצוע העבירה, מדובר בעבירה שבוצעה בשעה שאין הרבה אנשים ברחובות והנזק הסתכם בנזק לרוכש, אך שנשרף הצמיג הימני האחורי ונגרם נזק לדלת האחורי. לא כל הרכב נשרפף אלא חלק ממנו, שגרם להשבטה של הרכב.

9. הסגנור טען כי העונשה בעבירות הוצאה הנה מגונת ומתחילה מעונש של עבודות שירות ועד למאסר ארוך בפועל, תוך הפניה לפסיקה.

10. עוד נטען כי לנאשם הרשעה אחת קודמת לשנת 2015 שאינה מן העניין, בעבירה של החזקה סמים לשימוש עצמי. כאמור, הוא הודה במילויו לו והפנים את חומרת מעשיו. לפיכך, עותרת ההגנה להסתפק בעניינו בתקופת מעצרו.

11. מטעם ההגנה העידה אמו של הנשם, רוחה ابو סאלם, ואמרה כי בין משפחתה למשפחה המתלוונת ישנים יחסיים טובים מאד. ביום האירוע היא התעוררה בשעה שלוש וחצי בבוקר, שמעה רעש והריחה את ריח העשן, ראתה את הרכב של השכנים בווער והתקשרה אליהם לעדכנם בכך. עוד אמרה כי היא ובעלה אנשים חולמים, הם מתקשים לטפל בתינוקת של הנאשם וביקשה שייקלו בעונשו של הנאשם.

12. הנאשם פנה לבית המשפט, אמר כי הוא מצטרע על מעשיו, הוריו אינם יכולים לטפל בתינוקת שלו, והוא מקווה לשוב לשוק העבודה ולפרנס את משפחתו.

דין

13. עבירות הוצאה הנה עבירה חמורה. הסיכון הגלום במעשה הוצאה לח"י אדם ורכוש והשלכות הרסניות והבלתי צפויות הוללות להיגרם מהבערת אש בלתי מבוקרת ומהתפשטויה - מחיבבים עונייה מוחשית ומרתיעה (ר': ע"פ 3116/3 קבלאן נ' מדינת ישראל (2013); ע"פ 2599/07 קריין נ' מדינת ישראל (2007); ע"פ 3210/06 עמארה נ' מדינת ישראל (2007); ע"פ 9299/09 קסקס נ' מדינת ישראל (2010)). עבירת הוצאה נתפסת כחמורה גם בשל המסר העברייני האלים העולה ממנה, שיש בו להטיל אימה ופחד ולפגוע בתחשות הביטחון האישי של הציבור והפרט (ר': ע"פ 5074/10 מרדווי נ' מדינת ישראל (2012); ע"פ 4311/12 סורי נ' מדינת ישראל (2012)). חומרה זו אף נלמדת מלשון החוקק, אשר קבע עונש כבד בן 15 שנות מאסר בצד עבירת הוצאה. בית המשפט העליון קבע שבUberiorות הוצאה לסוגיהן יש להטיל עונייה ממשית של מאסר אחורי סורג ובריח, כביטוי לסייען הרב לח"י אדם ורכוש, נוכח הקושי לשולט בהיקף הנזקים שהוא עלולה לגרום (ר': ע"פ 3074/07 מדינת ישראל נ' מוחמד ابو תקפה (2008)). עם זאת, נקבע לא אחת כי מנעד העונייה האפשרי בגין עבירת הוצאה הוא רחב וכל מקרה נקבע בהתאם לנסיבות (ר': ע"פ 6463/11 ברדווי נ' מדינת ישראל (2012)). בבחינת הנסיבות הקשורות ביצוע העבירות עולה כי המעשים נמצאים ברף הבינוני-גמור של החומרה. הנאשם הצית רכב וגרם לנזק משמעותי בסכום רב העולה על מאות אלפי ל"ח. למרבה המזל, לא נגרם נזק נוסף לרכב או לח"י אדם, שכן מעשיו של הנאשם כונו לרכיב שננה בקרבה לבית מגוריים והוא ביצעם בשעת לילה, בה מצויים אנשים בבתייהם. מעשי הנאשם תוכנו מראש, הוא הגיע ביחיד למקום עם אחר ברכבו של الآخر ובדרכו זו גם נמלט מהמקום לאחר המעשה. הנאשם בחר בדרך אלימה ומוסכנת זו כדי לישב סכוך שלו עם משפחתו המתלוונת ולגרום לה נזק. לנאשם הייתה שליטה מלאה ובלתיית על מעשה הוצאה והוא יכול היה להימנע ממעשיו או להפסיקם לפני השלים את העבירה. לאחר שקלול כל האמור לעיל, מתחם העונש ההולם את העבירה שביצע הנאשם הוא בין 18 חודשים לבין 40 חודשים מאסר בפועל, לצד עונשים נלוויים.

14. באשר לעונש הראו לנאשם, הנאשם הינו יlid 1989, הוא הודה במינויו לו, חסר מזמנו של בית המשפט, תרם ליעול ההליך והביע חרטה על מעשיו.

לאור האמור, אני גוזר על הנאשם כלහן:

א. מאסר בפועל לתקופת 21 חודשים. תחילת מאסרו מיום מעצרו.

ב. מאסר מוותנה לתקופת 6 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה מסווג פשע בתחום 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

ג. פיצוי למיטלוננת בסך 10.000 שח. הפיצוי ישולם עד 1.12.21.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתחום 45 יום מהיום.

ניתן היום, יב' בתמוז, תשפ"א, 22 ביוני, 2021, במעמד ב"כ המאשימה, ב"כ הנאשם והנאשם בעצמו

**השופט רפי כרמל, סגן
נשיא**